

Arrest

nr. 257 105 van 23 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X 1997.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 22 december 2019. Op 23 december 2019 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 oktober 2020 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 5 januari 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, S. N. W. (...), verklaart een Afghaanse burger van Pashtoe origine te zijn en een soennitische moslim van geloofsovertuiging. U bent afkomstig van het dorp Gargo, regio Shonkray, behorend tot het district Sarkani (Sarkano) gelegen in de provincie Kunar. U woonde er samen met uw ouders, jongere broers en zussen. Uw vader had een eigen pick-up waarmee hij verschillende goederen vervoerde tussen de dorpen in uw regio van herkomst. U ging naar de madrassa in het dorp en hoedde jullie geiten.

Drie of vier dagen voor uw vertrek uit Afghanistan was u samen met uw vader onderweg naar huis van de bazaar. Onderweg werden jullie tegengehouden door drie onbekenden die u en uw vader vroegen om enkele zakken graan te vervoeren. Uw vader stemde toe en jullie reden de onbekenden achterna, naar een depot. Toen u één van de zakken graan naar de auto bracht, viel deze uit uw handen. Zo ontdekten u en uw vader dat deze zakken in werkelijkheid gevuld waren met kogels. De onbekenden bleken talibanleden te zijn. Uw vader weigerde nog de zakken te vervoeren en de leden van de taliban lieten jullie gaan.

Een dag later vertrok uw vader opnieuw op pad. Die avond kwam hij echter niet thuis. Samen met de neef van uw vader, O. (...), ging u hem zoeken. Een dorpsmalik zag dat hij ontvoerd was. Met deze informatie trokken jullie naar de dorpsmalik, hij beloofde jullie de zaak uit te spitten. Die nacht belde hij jullie nog met het nieuws dat uw vader gedood werd door de taliban. Dat uw vader de locatie van het depot had verraden waarop de overheid dit depot had aangevallen en talibanleden gedood had, was de reden van zijn moord door de taliban. De malik vertelde eveneens dat de taliban ook op zoek waren naar u.

Samen met O. (...), die eveneens aanwezig was in jullie huis op het moment van het telefoontje, werd door de familie besloten dat u Afghanistan moest verlaten.

U vertrok ongeveer in mei 2019 uit Afghanistan en reisde in een zes- of zevental maanden tijd doorheen Pakistan, Iran, Turkije (waar u drie maanden verbleven heeft), Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië (waar u twee maanden verbleef), en enkele voor u onbekende landen om op 22 december 2019 het Belgische grondgebied te betreden. Een dag later, op 23 december 2019, diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Bij aankomst in België verklaarde u minderjarig te zijn. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban die u van spionage verdenken.

Ter staving van uw aanvraag legde u geen documenten voor. Uw taskara verloor u onderweg naar België. Uw laatste contact met uw familie was toen u in Turkije verbleef.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11,

M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Bij aankomst in België beweerde u 17 jaar oud te zijn (zie "Registratie verzoek om internationale bescherming"). Op het CGVS stelde u eveneens uw geboortedatum niet te kennen, doch dat uw ouders u hadden gezegd dat u 17 zou worden (CGVS p. 4). De beslissing die u evenwel werd betekend door de Dienst Voogdij op 13 januari 2020, stelt dat u ouder dan achttien jaar bent, vermoedelijk 23 jaar en mogelijk zelfs ouder. Het gaat dan ook duidelijk om een verschil van meerdere jaren. Omdat u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, tast bovendien uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze aan.

Verder werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Zo beweert u deel uit te maken van de bekende Safi stam maar u kan het CGVS nauwelijks informatie verschaffen over deze stam. U lijkt enkel te weten dat het inderdaad een grote stam betreft binnen de Pashtoe-gemeenschap maar heeft geen idee tot welke substam of clan u dan wel zou behoren. U heeft hier naar eigen zeggen geen kennis over (CGVS, p. 5). Dit bleek ook later tijdens het persoonlijke onderhoud toen het CGVS u confronteerde met de namen van verschillende bekende clans binnen de Safi stam. Gurbuz, Meshud en Wazir deden helemaal geen belletje rinkelen bij u ("Wat zijn het?"). Wanneer het CGVS vervolgens aangeeft dat het hier gaat om namen van voorname substammen binnen de Safi-stam en dat het merkwaardig is dat u er nog nooit van zou gehoord hebben, bevestigt u enkel dat u er geen informatie over heeft (CGVS, p. 12 + landeninformatie, document 1). De vaststelling dat u geen bijkomende uitleg kan verschaffen, mag enigszins verbazen aangezien de Afghaanse samenleving in praktijk nog steeds bijzonder tribaal is. In regel identificeren Afghanen, en zeker de Pashtoencultuur, zich met hun stam en vallen Afghanen binnen éénzelfde stam sterk terug op elkaar.

Verder dient vastgesteld te worden dat u de zomermaanden in de provincie Kunar niet correct weet te benoemen. U stelt dat de zomer in Kunar overeenkomt met de maanden hamal, saur en jauza, de eerste maanden binnen de Afghaanse kalender (CGVS, p. 6). Dit is nochtans onjuist. De warme zomermaanden in Kunar zijn de maanden saratan, assad en sambula. In dit verband merkt het CGVS voorts op dat ze sterke vermoedens heeft dat u de Afghaanse kalender heeft proberen in te studeren. Als gevraagd werd om het tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan te specificeren, gaf u aan dat u het land in assad of sambula van 1398 verliet, respectievelijk de vijfde en zesde maand in de Afghaanse kalender (CGVS, p. 6). Omgerekend naar de westerse kalender betekent dit dat u in augustus-september 2019 vertrokken moet zijn. Deze verklaring klopt evenwel niet met alle andere uitspraken die u tot dan toe had gedaan over het tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan en de duur van uw reis naar Europa. Zowel bij het DVZ als het CGVS verklaarde u een zes- tot zevental maanden onderweg geweest te zijn alvorens u in december 2019 aankwam in België (CGVS, p. 6 + Verklaringen DVZ, p. 12). Afgaand op die verklaringen bent u inderdaad in de vijfde of zesde maand vertrokken uit Afghanistan, evenwel niet in de Afghaanse maar de westerse kalender. Dat u niet lijkt te beseffen dat de maanden van beide kalenders niet gelijklopen, wijst dan ook op een (weliswaar slecht) ingestudeerd karakter van deze kalender.

Voorts moet opgemerkt worden dat uw geografische kennis over de regio waarvan u verklaarde er altijd te hebben gewoond bijzonder fragmentarisch is (landeninformatie, document 2). Zo heeft u weet van de Kunarrivier die door uw beweerde district van herkomst Sarkani stroomt maar heeft u naar eigen zeggen geen enkele informatie over van waar deze rivier dan wel komt en naar waar deze verder stroomt (CGVS, p. 13). Verder heeft u wel weet van bruggen in uw district over de Kunar-rivier maar kan u zich merkwaardig genoeg nauwelijks een beeld vormen over de regio aan de andere kant van deze rivier. U stelt correct dat het om een ander district gaat maar benoemt zowel de districten Narang als Nurgal. Nochtans ligt dit laatste district een heel stuk ten zuiden van het district Sarkani (CGVS, p. 13). Bovendien slaagde u er niet in om ook maar één dorp te benoemen als het Commissariaat-generaal u uitnodigde om enkele dorpen aan de overkant van de oever op te sommen. Dat het districtscentrum en het voornaamste dorp van het district Narang met de gelijknamige naam Narang op een steenworp van het district Sarkani ligt, aan de andere kant van de Kunar rivier, lijkt u volledig te ontgaan ("Ik ken geen dorp maar naam van het district") (CGVS, p. 14). Ook Lametak, een ander gekend dorp aan de overkant, kent u hoegenaamd niet (CGVS, p. 15). Dit is allemaal bijzonder merkwaardig. Het loutere gegeven dat u er nooit zou geweest zijn, biedt geen afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis.

Immers, ook uw kennis over het district Sarkani zelf toont enkele opvallende hiaten. Enkele dorpen binnen het district zoals Tango, Pashad en Nawabad kent u wel, maar van het dorp Bargay heeft u dan weer nog nooit gehoord (CGVS, p. 14). In Nawabad zou u een keer geweest zijn toen u klein was, waarom u daar toen was kan u niet duiden (CGVS p. 13). Voorts slaagt u er niet in om het districtscentrum van Sarkani te benoemen. U weet enkel dat iets verder dan het dorp Donai ligt, het centrum zelf zou niet in een specifiek dorp liggen (CGVS, p. 12). Kaarten tonen nochtans aan dat het dorp Sarkani als districtscentrum voor het district geldt. Ook heeft u hoegenaamd geen weet van grote of kleine hospitalen in het district Sarkani terwijl een lijst van het Afghaanse Ministerie van Volksgezondheid in 2014 van actieve medische faciliteiten toch gewag maakt van een viertal ziekenhuizen of medische posten in Sarkani, zelfs een in uw beweerde regio Shonkray (landeninformatie, document 3). Nog geeft u aan dat uw broers naar school gaan maar weet u niet wat de naam is van deze school. Het gegeven dat u niet naar school zou gegaan zijn, biedt wederom geen afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis (CGVS, p. 9).

Daarnaast weet u dat Pakistan aan het district Sarkani grenst maar kan u vreemd genoeg niet specificeren welke regio van Pakistan dan wel grenst met Sarkani. Dat u verder niet zou weten of de grens met Pakistan al dan niet overgestoken kan worden in de nabijheid van uw beweerde regio van herkomst is eveneens weinig aannemelijk (CGVS, p. 14). Informatie toont aan dat er een onofficiële grensovergang is in Sarkani, de "Nawa-pass". Deze weg was lange tijd de plek bij uitstek voor militanten om grensoverschrijdend geweld te plegen, tot de Afghaanse overheid in 2015 een offensief startte om de controle over dit gebied terug te winnen (landeninformatie, document 4). Nochtans vermeldde u deze plek Nawa en de pas wel tijdens uw vrij relaas over uw asielmotieven (CGVS p. 20). Dat u deze dan niet vermeldt wanneer gepeild wordt daar kennis van de lokale omgeving bevestigt verder de ingestudeerdheid van uw verklaringen.

Nog andere elementen met betrekking tot de veiligheidssituatie van Sarkani lijken u volledig te ontgaan. Gevraagd naar raketaanvallen in uw beweerde regio van herkomst, verhaalt u aanvankelijk over een aanval van de taliban op het districtscenter van Sarkani waarbij ze een raket zouden gebruikt hebben. Als het CGVS u vervolgens specifiek bevraagt over raketaanvallen vanuit Pakistan, stelt u dat uw regio gespaard bleef maar dat andere regio's wel het slachtoffer werden van deze aanvallen. Over de omstandigheden van die aanvallen kan u evenwel geen enkele details geven (CGVS, p. 15). Nogmaals gevraagd naar raketaanvallen op uw beweerde district van herkomst, verklaarde u wederom geen informatie te hebben. Dit is weinig plausibel. Uit de informatie aanwezig op het CGVS blijkt immers dat Pakistan met de regelmaat van de klok raketten afvuurde op Sarkani en de naburige districten tussen de periode 2011 en 2017 en dat hierbij ook vaak gewonden en zelfs doden vielen in de dorpen. Bij dergelijke aanvallen werden vaak meerdere raketten tegelijkertijd afgeschoten en de verwoestende gevolgen ervan vaar de lokale bevolking van deze regio's waren naar verhouding. De raketaanvallen maakten niet enkel dodelijke slachtoffers, ze vernietigden ook gebouwen en gewassen wat dan weer financiële en economische moeilijkheden voor de lokale inwoners met zich meebracht (landeninformatie, document 5). Ook in Shonkray waren dergelijke aanvallen. Dat u van dit alles niet of nauwelijks op de hoogte zou geweest zijn, is absoluut niet aannemelijk en is wederom een indicatie dat u niet in Sarkani verbleef.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u niets of bijzonder weinig weet over belangrijke personen die (recent) in uw regio en in uw land actief geweest zijn. Het CGVS moedigde u onder meer aan om enkele lokale talibanleiders op te sommen. U vernoemde er drie: Abduwallih, Ashrar en Jeli. Als het Commissariaat-generaal u vervolgens aanspoort om in detail te verhalen over één van deze commandanten, Ashrar, komt u niet verder dan "Hij was commandant en gaf orders aan anderen" (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met de naam Samiullah Malangyar tast u dan weer in het duister (CGVS, p. 15). Nochtans toont informatie waarover het CGVS beschikt aan dat deze persoon een vooraanstaande talibanleider was die in verschillende districten van Kunar, waaronder het Sarkani district, opereerde tot hij in 2017 samen met zijn 44 volgelingen de wapens neerlegde en deelnam aan vredesonderhandelingen. Verder tonen verschillende bronnen uit 2013, 2015 en 2018 aan dat Hanif Khairkhwa de districtschef van het Sarkani district was. Dat ook deze naam u niets zegt, is dan ook bijzonder opvallend (CGVS, p. 15) (landeninformatie, document 6).

U naar gekende mujaheddinleiders gevraagd moest u zelf het antwoord schuldig blijven. U kende die niet omdat u toen nog niet geboren was, zo stelde u (CGVS p. 16). Dat is geen afdoende excuus gezien het belang van deze figuren binnen de Afghaanse geschiedenis, en zelfs binnen de hedendaagse samenleving. Gulbuddin Hekmyatar kent u niet (CGVS, p. 16). Nochtans zaaide deze leider van Hezb-e-Islami jarenlang terreur in voornamelijk het oosten van Afghanistan tot hij in 2016 gepardonneerd werd door de Afghaanse overheid en terugkeerde na jaren van ballingschap in Pakistan. De naam Ahmad Shah Massoud zegt u evenmin iets, hoewel deze Tadzjiekse volksheld nog jaarlijks wordt herdacht in Afghanistan (CGVS, p. 16). Van Najibullah, Hamid Karzai en Ashraf Ghani weet u enkel dat ze achtereenvolgend de presidenten van Afghanistan zijn, maar kan u het CGVS geen verdere informatie verschaffen (CGVS, p. 16 en 17). Dat al deze personen onder meer afstammen van vooraanstaande Pashtoenstammen, lijkt u volledig te ontgaan. Geconfronteerd met enkele van hun stamnamen als Gihlzaï en Popalzaï tast u wederom in het duister ("Wat is dit?") (CGVS, p. 17). Van Abdul Rashid Dostum, de Oezbeekse leider en bekend politicus die tot voor kort jarenlang als vice-president van de Afghaanse overheid opereerde, heeft u naar eigen zeggen al gehoord maar kan u verder geen uitleg over geven (CGVS, p. 16). Verder weet u naar eigen zeggen ook niet wanneer er voor het laatst verkiezingen georganiseerd werden in Afghanistan voor uw vertrek naar Europa (CGVS, p. 17). Dat u zeer weinig over de recente politieke geschiedenis of huidige situatie in Afghanistan weet, is opnieuw een opmerkelijke vaststelling en ondergraaft uw geloofwaardigheid verder. Het zijn immers onder

andere deze politieke leiders en (voormalige) krijgsheren, wier namen alom bekend zijn, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald.

Voorts weet u nog dat op 17 augustus de Onafhankelijkheidsdag van Afghanistan gevierd wordt. Het is evenwel opvallend dat u de westerse kalender hanteert in plaats van de Afghaanse (22 assad) om deze dag te benoemen. Bovendien heeft u het raden naar de reden waarom juist op die dag de onafhankelijkheid gevierd wordt. Van andere nationale feestdagen in Afghanistan bent u naar eigen zeggen niet op de hoogte (CGVS, p. 19). Andere grote steden in Afghanistan, zoals Mazar-e-Sharif, en Kunduz kan u amper zelf noemen en al helemaal niet lokaliseren, zelfs niet bij benadering (CGVS p. 19).

Er moet ook nog gewezen worden op uw merkwaardige houding als het onderwerp Pakistan opnieuw aangesneden werd. Bij aankomst in België verklaarde u nog dat uw moeder de Pakistaanse nationaliteit zou hebben (zie Fiche "Niet-begeleide minderjarigen"). Wanneer tijdens het persoonlijke onderhoud met het CGVS gevraagd werd naar de afkomst van uw ouders, bleven uw antwoorden evenwel zeer vaag. U zou niet weten of uw ouders geboren zijn in het dorp Gargo van het district Sarkani, dan wel ergens anders omdat u toen zelf nog niet geboren was (CGVS, p. 12). Ook als het CGVS u confronteerde met uw eerdere verklaring over de afkomst van uw moeder, blijft u vasthouden aan uw onwetendheid. Op de vraag waarom u dan aanvankelijk verklaarde dat uw moeder de Pakistaanse nationaliteit zou hebben, wijst u elke mogelijke band met Pakistan af en verwijst u naar de moeilijke omstandigheden van dit eerdere interview. De vragen zouden niet logisch geweest zijn en u was moe van uw reis (CGVS, p. 19). Deze uitleg biedt evenwel geen afdoende verklaring. Het CGVS ziet niet in waarom u aanvankelijk wel en later niet op dezelfde vraag zou kunnen antwoorden. Het vermoeden rijst dan ook dat u op een cruciaal aspect van uw aanvraag tot internationale bescherming, namelijk de herkomst van u en uw familie, de ware toedracht verborgen wilt houden voor de Belgische asielinstanties, in weerwil van uw plicht tot medewerking.

Dit vermoeden wordt verder bevestigd door uw uiteenlopende verklaringen over het ontbreken van uw taskara, het Afghaanse identiteitsdocument, dat uw verzoek zou kunnen staven. Ten opzichte van DVZ gaf u meermaals aan dat uw taskara nog in Afghanistan zou liggen (zie "Registratie verzoek om internationale bescherming" + Verklaringen DVZ, p. 10). Tijdens het persoonlijke onderhoud met het CGVS verklaarde u dan weer dat u het document onderweg naar Europa verloor (CGVS, p. 3).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sarkani gelegen in de provincie Kunar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kunar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Voor de volledigheid merkt het CGVS nog op dat uw asielrelaas op zich ongeloofwaardig bleek. De Commissarisgeneraal ziet onder andere niet in waarom de taliban voor het vervoeren van materialen als kogels zouden rekenen op complete buitenstaanders. Ook het gegeven dat een daadkrachtige organisatie als de taliban jullie zonder meer zouden hebben laten gaan nadat uw vader weigerde met hen samen te werken klinkt weinig aannemelijk. Jullie kwamen immers op de hoogte van hun geheim depot. Ook aan de dood van uw vader in de omstandigheden zoals u beschreven, kan het CGVS geen geloof hechten. Zo is het ten eerste opvallend dat u zijn dood niet eens aanhaalde bij DVZ toen u de kans geboden werd om te verhalen over de essentiële redenen waarom u Afghanistan verliet. U sprak enkel over een ontvoering toen gevraagd werd naar uw problemen (Vragenlijst CGVS). Elders getuigde u tegenover DVZ wel dat uw vader overleed. Hij zou gedood zijn door de taliban toen u al in Turkije was (Verklaring DVZ, p. 7). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS bracht u nochtans een ander verhaal. U vernam het nieuws van zijn overlijden via de malik toen u nog in Afghanistan was (CGVS, p. 20). Het hoeft geen betoog dat al deze onlogische en tegenstrijdige verklaringen uw geloofwaardigheid verder aantasten.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 14 oktober 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan, en dat er twijfels bestaan omtrent uw werkelijke nationaliteit (CGVS, p. 12, 15 en 19) U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw nationaliteit en eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke nationaliteit, achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/6, §5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.2. Vooreerst citeert de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing en artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij betoogt op basis van voormeld artikel de verwerende partij rekening dient te houden met de afgelegde verklaringen en de overgelegde documenten. *In casu* meent de verzoekende partij dat dit niet voldoende gebeurd is.

De verzoekende partij betoogt dat de bestreden beslissing een opsomming bevat van voorbeelden van haar gebrek aan kennis in verband met allerlei aspecten van het dagelijkse leven in haar geboortestreek en in Afghanistan in het algemeen. Dit is dan ook de voornaamste reden voor het afwijzen van het verzoek om internationale bescherming: *“doordat verzoeker te weinig weet over zijn streek van herkomst en de Afghaanse geschiedenis kan zijn asielrelaas niet geloofwaardig zijn en voldoet hij niet aan de medewerkingsplicht.”* Hierbij gaat de verwerende partij echter erg selectief te werk: enkel de zaken die zij niet weet worden in rekening gebracht bij het beoordelen van het verzoek om internationale bescherming. Echter, in het gehoorverslag zijn er ook genoeg voorbeelden die een brede kennis etaleert die enkel afkomstig zou kunnen zijn van iemand die daadwerkelijk in het Afghaanse district Sarkani heeft gewoond. Om haar betoog te onderbouwen citeert de verzoekende partij uit verschillende passages van de notities van het persoonlijk onderhoud.

De verzoekende partij geeft aan het niet eens te zijn dat de verwerende partij uit haar uiteenzetting betreffende de districten aan de overkant van de Kunar-rivier afleidt dat haar geografische kennis onvoldoende is om uit deze streek afkomstig te zijn. Ze wijst erop dat ze correct het district Narang benoemt en wordt dan afgerekend op het gegeven dat het andere benoemde district, Nurgal, een heel

stuk zuidelijker zou liggen. Het klopt inderdaad dat Nurgal zuidelijker ligt dan haar district, maar dat was niet de vraag die gesteld werd door verwerende partij, zoals te lezen valt in het gehoorverslag.

De verzoekende partij zet vervolgens uiteen dat: *“Dat verzoeker wel degelijk correct was toen hij het district Nurgal beschreef als gelegen aan de overzijde van de Kunar-rivier. Via google maps (stuk 3 in bijlage) kan namelijk eenvoudig worden teruggevonden dat het district Nurgal ten zuidwesten ligt van de districten Sarkani en Narang, maar dat het inderdaad grotendeels aan de andere kant van de Kunar-rivier ligt wanneer Sarkani als referentiepunt wordt genomen. Het enige wat hem kan verweten worden is dat hij het derde district aan de overkant van de rivier, Chawkay, niet benoemd heeft. Maar het gegeven dat verzoeker twee van de drie districten aan de overkant van de rivier correct benoemt, kan moeilijk beschouwd worden als een duidelijke aanwijzing voor het niet-afkomstig zijn uit deze streek. Met verzoekers verklaringen wordt hier dus hoegenaamd geen rekening gehouden.*

Dat er ook geen rekening wordt gehouden met verzoekers verklaringen wanneer de Nawa-pas ter sprake komt. Verzoeker weet deze wel degelijk te lokaliseren wanneer zijn asielrelaas ter sprake komt. Hij spreekt namelijk van een weg die ernaar toe leidt aan de rechterkant van het dorp Donai. Dit is toch wel een zeer gedetailleerde omschrijving van de regio. Toch wordt hier geen rekening mee gehouden in de bestreden beslissing. Verwerende partij meent, doordat verzoeker de Nawa-pas niet meteen linkt aan de grensovergang met Pakistan, dat het benoemen van de Nawa-pas bij het weergeven van het asielrelaas als ingestudeerde kennis moet worden beschouwd. Maar als verzoeker deze kennis daadwerkelijk heeft ingestudeerd, waarom vermeldt hij dan niet dat de Nawa-pas een grensovergang met Pakistan betreft? Dit is namelijk het eerste wat verschijnt wanneer men de Nawa-pas ingeeft in een zoekmachine. Verzoeker is als ongeletterd persoon echter niet meteen op de hoogte van de functie van deze pas, hij zag deze naam gewoon passeren bij het voorbijrijden en vermeldde hem zodoende tijdens het beschrijven van zijn asielrelaas.

Dat de verwerende partij dus onvoldoende rekening houdt met verzoekers verklaringen.

Hierdoor schendt zij punt b) van bovenstaand wetsartikel.

Dat punt c) van artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat er met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker dient rekening gehouden te worden en dat de bestreden beslissing hierbij in gebreke blijft.

Dat verzoeker nooit naar school is geweest en niet kan lezen of schrijven. Toch wordt van hem een uitstekende geografische, politieke en geschiedkundige kennis verwacht wanneer hij moet aantonen dat hij afkomstig is uit het district Sarkani. Verzoeker kan volgens verwerende partij niet benoemen waar de districtscentra van Sarkani en Narang gelegen zijn. Maar beide districtscentra liggen in een dorp dat dezelfde naam draagt als de naam van het district.

Verzoeker kon als ongeletterd persoon die geen enkele opleiding heeft genoten geen onderscheid maken tussen de districten Sarkani en Narang, en de gelijknamige dorpen waarin hun districtscentra gelegen zijn. Vandaar dat hij geen specifiek dorp kan benoemen, voor hem bestaat er geen verschil tussen de districten Sarkani en Narang en de dorpen Sarkani en Narang.

Dat er ook geen rekening wordt gehouden met verzoekers persoonlijke omstandigheden wanneer de raketaanvallen in zijn district ter sprake komen. Verzoeker kwam namelijk nauwelijks buiten zijn dorp Gargo en wanneer de raketaanvallen in een ander deel van het district plaatsvonden is het wat hem betreft dus moeilijk om zich deze voor de geest te halen.

Verder is het ook frappant welke geschiedkundige kennis er geëist wordt van een ongeletterde persoon. Verzoeker slaagt erin om drie lokale talibanleiders bij naam te noemen, maar zijn afkomst wordt wederom als ongeloofwaardig beschouwd omdat hij niet in detail kan beschrijven wat deze mensen op hun kerfstok hebben. Ook wordt van hem verwacht dat hij de activiteiten van bepaalde historische figuren als Hekmatyar en Shah Masoud kan omschrijven, terwijl hij duidelijk aangaf nooit naar school te zijn geweest. Wel kon hij correct de laatste drie Afghaanse presidenten benoemen, wat voor een ongeschoold persoon toch al een aardige indicatie is dat hij wel degelijk uit Afghanistan afkomstig is.

Dat er in de bestreden beslissing een voor een ongeschoold persoon veel te grote geografische, politieke en geschiedkundige kennis van verzoeker wordt verwacht en dat de verwerende partij om die reden geen rekening houdt met punt c) van bovenstaand wetsartikel.”

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p.

95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Formele motivering

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker

samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. De verzoekende partij geeft aan dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan daar ze de taliban vreest. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

6.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij geen geloof hecht aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het dorp Gargo, regio Shonkray, behorend tot het district Sarkani (Sarkano) gelegen in de provincie Kunar. De verzoekende partij maakt volgens de verwerende partij niet aannemelijk dat zij daadwerkelijk afkomstig is uit deze regio en aldaar verbleven heeft vooraleer ze uit Afghanistan gevlucht is. Onder meer om deze reden hecht de verwerende partij geen geloof aan verzoekers vluchtrelaas dat onlosmakelijk is verbonden met zijn beweerde herkomst uit het dorp Gargo, regio Shonkray, behorend tot het district Sarkani (Sarkano) gelegen in de provincie Kunar.

6.3. De Raad verwijst vooreerst naar wat onder punt 4 wordt uiteengezet. De medewerkingsplicht in hoofde van de verzoekende partij die haar oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU "verplichtingen van verzoeker", houdt in dat de verzoeker samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de relevante elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen.

Deze elementen, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, omvatten "onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met

betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient”.

Van de verzoekende partij kan aldus worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar geboorteplaats en haar verschillende verblijfplaatsen in Afghanistan, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat haar werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald. Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze regio de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming brengt de verzoekende partij geen documenten bij. Samen met de verwerende partij dient de Raad wel vast te stellen dat de verzoekende partij geen eenduidige verklaringen aflegt omtrent het ontbreken van haar taskara: *“Ten opzichte van DVZ gaf u meermaals aan dat uw taskara nog in Afghanistan zou liggen (zie “Registratie verzoek om internationale bescherming” + Verklaringen DVZ, p. 10). Tijdens het persoonlijke onderhoud met het CGVS verklaarde u dan weer dat u het document onderweg naar Europa verloor (CGVS, p. 3).”* Voormeld pertinent motief uit de bestreden beslissing wordt niet weerlegd of betwist door de verzoekende partij.

Bijgevolg komt het de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Raad toe te beoordelen of uit de verklaringen van de verzoekende partij redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en haar werkelijke streek van herkomst voldoende aantoot. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio moet gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

6.4. Aangezien de verzoekende partij verklaart heel haar leven tot aan haar vertrek uit Afghanistan in het dorp Gargo, regio Shonkray, behorend tot het district Sarkani (Sarkano) gelegen in de provincie Kunar gewoond te hebben samen met haar familieleden, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk langdurig heeft verbleven gedurende de laatste jaren voor haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen

die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd ingegaan op verzoekers ervaringen met het leven in zijn dorp, zijn omgeving en zijn verplaatsingen. De vragen die gedurende het persoonlijk onderhoud gesteld werden, boden de verzoekende partij ruim de mogelijkheid om haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die haar konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

Uit de beslissing van 10 januari 2020 van de gemachtigde van de minister van Justitie blijkt dat de verzoekende partij op 7 januari 2020 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 23,0 jaar een minimumleeftijd is en waarschijnlijk ligt deze leeftijd nog hoger. In haar verzoekschrift geeft de verzoekende partij ook aan dat ze geboren is op 31 december 1997. Bijgevolg was de verzoekende partij bij haar vertrek uit Afghanistan in 2019 minstens 21,5 jaar oud en ongeveer vijf jaar ouder dan haar oorspronkelijk opgegeven leeftijd.

Dit in achtgenomen kan er vastgesteld worden dat noch uit het gehoor noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van de verzoekende partij, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Nergens blijkt dat van de verzoekende partij werd verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-) politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit. Daarenboven hebben de vragen ook betrekking op haar directe leefomgeving en houden verbanden met gebeurtenissen in haar dagelijks leven. Voorts blijkt dat de verzoekende partij weliswaar verklaard heeft dat ze niet naar school gegaan is, doch is ze naar de madrassa gegaan, hield ze zich bezig met de geiten van de familie, verkocht ze indien nodig en deed de boodschappen (notities persoonlijk onderhoud [hierna: NPO], p. 9). Vervolgens stelt de verzoekende partij dat haar vader de grotere boodschappen van de bazaar van de Barahatban meebracht (NPO, p.10). Ook stelt ze op het einde van het gehoor dat ze enkel kennis heeft van haar district omdat ze niet buiten haar dorp ging (NPO, p.19). Hieruit blijkt dat de verzoekende partij haar directe leefomgeving zeer beperkt tracht te houden.

In dit verband dient ook vastgesteld te worden dat de verzoekende partij bij aankomst in België verklaard heeft dat haar moeder de Pakistaanse nationaliteit zou hebben (zie Fiche "Niet-begeleide minderjarigen"), maar tijdens het persoonlijk onderhoud blijft de verzoekende partij zeer vaag over de herkomst van haar ouders: *"U zou niet weten of uw ouders geboren zijn in het dorp Gargo van het district Sarkani, dan wel ergens anders omdat u toen zelf nog niet geboren was (CGVS, p. 12). Ook als het CGVS u confronteerde met uw eerdere verklaring over de afkomst van uw moeder, blijft u vasthouden aan uw onwetendheid. Op de vraag waarom u dan aanvankelijk verklaarde dat uw moeder de Pakistaanse nationaliteit zou hebben, wijst u elke mogelijke band met Pakistan af en verwijst u naar de moeilijke omstandigheden van dit eerdere interview. De vragen zouden niet logisch geweest zijn en u was moe van uw reis (CGVS, p. 19). Deze uitleg biedt evenwel geen afdoende verklaring. Het CGVS ziet niet in waarom u aanvankelijk wel en later niet op dezelfde vraag zou kunnen antwoorden. Het vermoeden rijst dan ook dat u op een cruciaal aspect van uw aanvraag tot internationale bescherming, namelijk de herkomst van u en uw familie, de ware toedracht verborgen wilt houden voor de Belgische asielinstanties, in weerwil van uw plicht tot medewerking."* Voormeld pertinent motief uit de bestreden beslissing wordt niet weerlegd of betwist door de verzoekende partij.

Vervolgens stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op correcte en pertinente gronden besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan de herkomst van de verzoekende partij uit het dorp Gargo, regio Shonkray, behorend tot het district Sarkani (Sarkano) gelegen in de provincie Kunar. In de bestreden beslissing wordt terecht gemotiveerd dat:

- de verzoekende partij de zomermaanden in de provincie Kunar niet correct weet te benoemen: *"U stelt dat de zomer in Kunar overeenkomt met de maanden hamal, saur en jauza, de eerste maanden binnen de Afghaanse kalender (CGVS, p. 6). Dit is nochtans onjuist. De warme zomermaanden in Kunar zijn de maanden saratan, assad en sambula. In dit verband merkt het CGVS voorts op dat ze sterke vermoedens heeft dat u de Afghaanse kalender heeft proberen in te studeren. Als gevraagd werd om het tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan te specificeren, gaf u aan dat u het land in assad of sambula van 1398 verliet, respectievelijk de vijfde en zesde maand in de Afghaanse kalender (CGVS, p. 6). Omgerekend naar de westerse kalender betekent dit dat u in augustus-september 2019 vertrokken moet zijn. Deze verklaring klopt evenwel niet met alle andere uitspraken die u tot dan toe had gedaan over het tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan en de duur*

van uw reis naar Europa. Zowel bij het DVZ als het CGVS verklaarde u een zes- tot zevental maanden onderweg geweest te zijn alvorens u in december 2019 aankwam in België (CGVS, p. 6 + Verklaringen DVZ, p. 12). Afgaand op die verklaringen bent u inderdaad in de vijfde of zesde maand vertrokken uit Afghanistan, evenwel niet in de Afghaanse maar de westerse kalender. Dat u niet lijkt te beseffen dat de maanden van beide kalenders niet gelijklopen, wijst dan ook op een (weliswaar slecht) ingestudeerd karakter van deze kalender.”

- de geografische kennis over haar regio van herkomst bijzonder fragmentarisch is: “Zo heeft u weet van de Kunarrivier die door uw beweerde district van herkomst Sarkani stroomt maar heeft u naar eigen zeggen geen enkele informatie over van waar deze rivier dan wel komt en naar waar deze verder stroomt (CGVS, p. 13). Verder heeft u wel weet van bruggen in uw district over de Kunarivier maar kan u zich merkwaardig genoeg nauwelijks een beeld vormen over de regio aan de andere kant van deze rivier. U stelt correct dat het om een ander district gaat maar benoemt zowel de districten Narang als Nurgal. Nochtans ligt dit laatste district een heel stuk ten zuiden van het district Sarkani (CGVS, p. 13). Bovendien slaagde u er niet in om ook maar één dorp te benoemen als het Commissariaat-generaal u uitnodigde om enkele dorpen aan de overkant van de oever op te sommen. Dat het districtscentrum en het voornaamste dorp van het district Narang met de gelijknamige naam Narang op een steenworp van het district Sarkani ligt, aan de andere kant van de Kunar rivier, lijkt u volledig te ontgaan (“Ik ken geen dorp maar naam van het district”) (CGVS, p. 14). Ook Lametak, een ander gekend dorp aan de overkant, kent u hoegenaamd niet (CGVS, p. 15). Dit is allemaal bijzonder merkwaardig. Het loutere gegeven dat u er nooit zou geweest zijn, biedt geen afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis.”
- de kennis van de verzoekende partij over het district Sarkani zelf enkele opvallende hiaten vertoont: “Enkele dorpen binnen het district zoals Tango, Pashad en Nawabad kent u wel, maar van het dorp Bargay heeft u dan weer nog nooit gehoord (CGVS, p. 14). In Nawabad zou u een keer geweest zijn toen u klein was, waarom u daar toen was kan u niet duiden (CGVS p. 13). Voorts slaagt u er niet in om het districtscentrum van Sarkani te benoemen. U weet enkel dat iets verder dan het dorp Donai ligt, het centrum zelf zou niet in een specifiek dorp liggen (CGVS, p. 12). Kaarten tonen nochtans aan dat het dorp Sarkani als districtscentrum voor het district geldt. Ook heeft u hoegenaamd geen weet van grote of kleine hospitalen in het district Sarkani terwijl een lijst van het Afghaanse Ministerie van Volksgezondheid in 2014 van actieve medische faciliteiten toch gewag maakt van een viertal ziekenhuizen of medische posten in Sarkani, zelfs een in uw beweerde regio Shonkray (landeninformatie, document 3). Nog geeft u aan dat uw broers naar school gaan maar weet u niet wat de naam is van deze school. Het gegeven dat u niet naar school zou gegaan zijn, biedt wederom geen afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis (CGVS, p. 9).”
- de verzoekende partij nauwelijks op de hoogte is dat Pakistan met de regelmaat van de klok raketten afvuurde op Sarkani en de naburige districten tussen de periode 2011 en 2017, dat hierbij ook vaak gewonden en zelfs doden vielen in de dorpen. Bij dergelijke aanvallen werden vaak meerdere raketten tegelijkertijd afgeschoten en de verwoestende gevolgen ervan voor de lokale bevolking van deze regio's waren naar verhouding. De raketaanvallen vernietigden ook gebouwen en gewassen wat dan weer financiële en economische moeilijkheden voor de lokale inwoners met zich meebracht (landeninformatie, document 5). Ook in Shonkray waren dergelijke aanvallen.
- de verzoekende partij niets of bijzonder weinig weet over belangrijke personen die (recent) in haar regio en in haar land actief geweest zijn: “Het CGVS moedigde u onder meer aan om enkele lokale talibanleiders op te sommen. U vernoemde er drie: Abdwallih, Ashrar en Jeli. Als het Commissariaat-generaal u vervolgens aanspoort om in detail te verhalen over één van deze commandanten, Ashrar, komt u niet verder dan “Hij was commandant en gaf orders aan anderen” (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met de naam Samiullah Malangyar tast u dan weer in het duister (CGVS, p. 15). Nochtans toont informatie waarover het CGVS beschikt aan dat deze persoon een vooraanstaande talibanleider was die in verschillende districten van Kunar, waaronder het Sarkani district, opereerde tot hij in 2017 samen met zijn 44 volgelingen de wapens neerlegde en deelnam aan vredesonderhandelingen. Verder tonen verschillende bronnen uit 2013, 2015 en 2018 aan dat Hanif Khairkhwa de districtschef van het Sarkani district was. Dat ook deze naam u niets zegt, is dan ook bijzonder opvallend (CGVS, p. 15) (landeninformatie, document 6).
U naar gekende mujaheddinleiders gevraagd moest u zelf het antwoord schuldig blijven. U kende die niet omdat u toen nog niet geboren was, zo stelde u (CGVS p. 16). Dat is geen afdoende excuus gezien het belang van deze figuren binnen de Afghaanse geschiedenis, en zelfs binnen de hedendaagse samenleving. Gulbuddin Hekmyatar kent u niet (CGVS, p. 16). Nochtans zaaide deze leider van Hezb-e-Islami jarenlang terreur in voornamelijk het oosten van Afghanistan tot hij in 2016 gepardonneerd werd door de Afghaanse overheid en terugkeerde na jaren van ballingschap in Pakistan. De naam Ahmad Shah Massoud zegt u evenmin iets, hoewel deze Tadzjiekse volksheld nog jaarlijks wordt herdacht in Afghanistan (CGVS, p. 16). Van Najibullah, Hamid Karzai en Ashraf

Ghani weet u enkel dat ze achtereenvolgend de presidenten van Afghanistan zijn, maar kan u het CGVS geen verdere informatie verschaffen (CGVS, p. 16 en 17). Dat al deze personen onder meer afstammen van vooraanstaande Pashtoenstammen, lijkt u volledig te ontgaan. Geconfronteerd met enkele van hun stamnamen als Gihlzaï en Popalzai tast u wederom in het duister ("Wat is dit?") (CGVS, p. 17). Van Abdul Rashid Dostum, de Oezbeekse leider en bekend politicus die tot voor kort jarenlang als vice-president van de Afgaanse overheid opereerde, heeft u naar eigen zeggen al gehoord maar kan u verder geen uitleg over geven (CGVS, p. 16). Verder weet u naar eigen zeggen ook niet wanneer er voor het laatst verkiezingen georganiseerd werden in Afghanistan voor uw vertrek naar Europa (CGVS, p. 17). Dat u zeer weinig over de recente politieke geschiedenis of huidige situatie in Afghanistan weet, is opnieuw een opmerkelijke vaststelling en ondergraaft uw geloofwaardigheid verder. Het zijn immers onder andere deze politieke leiders en (voormalige) krijgsheren, wier namen alom bekend zijn, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald."

- de verzoekende partij weliswaar weet dat op 17 augustus de Onafhankelijkheidsdag van Afghanistan gevierd wordt, doch doet ze dit op basis van de westerse kalender in plaats van de Afgaanse (22 assad) en weet ze niet waarom juist op die dag de onafhankelijkheid gevierd wordt.
- de verzoekende partij niet op de hoogte is van andere nationale feestdagen in Afghanistan (NPO, p. 19).
- de verzoekende partij andere grote steden in Afghanistan, zoals Mazar-e-Sharif, en Kunduz amper zelf kan noemen en al helemaal niet lokaliseren, zelfs niet bij benadering (NPO, p. 19).

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent haar regio van herkomst, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat de verzoekende partij niet aantoonbaar dat de motivering van de commissaris-generaal, waarin haar verklaringen en kennis omtrent haar regio van herkomst ontoereikend zou zijn, verkeerd is.

In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met de elementen omtrent haar regio van herkomst die ze wel correct beantwoordt heeft, zoals haar kennis over de bruggen die gebouwd werden, de afstand naar Barhabad, de Afgaanse munteenheid, de munteenheid die gebruikt werd om betalingen uit te voeren in Afghanistan, haar kennis over de Nawa-pas en het gegeven dat ze drie lokale talibanleiders bij naam noemt. Dit doet geen afbreuk aan de hierboven uitgebreide gemotiveerde vaststellingen over het gebrek in haar kennis over haar rechtstreekse en ruimere leefomgeving. Haar betoog verschoont de talrijke onaannemelijkheden en lacunes in haar kennis niet. Op basis van het enkele gegeven dat zij bepaalde vragen correct beantwoordt heeft, maakt de verzoekende partij, gelet op wat voorafgaat, haar beweerdde herkomst uit de regio Shonkray, behorend tot het district Sarkani niet aannemelijk. Daarenboven blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing ook dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met correcte antwoorden van de verzoekende partij, en deze antwoorden afgewogen heeft met elementen waarvan de verzoekende partij geen kennis had. Het gegeven dat bepaalde antwoorden van de verzoekende partij algemeen, vaag en gekenmerkt worden door omissies, doet vermoeden dat een deel van de kennis van de verzoekende partij omtrent haar voorgehouden regio van herkomst ingestudeerd is. De verzoekende partij toont geen doorleefde kennis aan van de regio waar ze volgens haar eigen verklaringen heel haar leven zou gewoond hebben.

Gelet op het gegeven dat de raketaanvallen plaatsvonden tussen 2011 en 2017 waarbij Pakistan regelmatig raketten afvuurde op het district Sarkani met inbegrip van de regio Shonkray en de naburige districten tussen de periode 2011 en 2017, dat hierbij gewonden en zelfs doden vielen in de dorpen, maar ook dat dit financiële en economische moeilijkheden met zich bracht kan van de verzoekende partij worden verwacht dat indien ze effectief steeds in de regio Shonkray gewoond heeft, hiervan enige kennis zou hebben. *In casu* blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat zij hiervan nauwelijks op de hoogte is, daar ze tijdens het persoonlijk onderhoud enkel verwijst naar aanvallen van de taliban (NPO, p.15). In haar verzoekschrift waar ze betoogt dat ze nauwelijks buiten haar dorp kwam, waardoor ze niet op de hoogte kan zijn van raketaanvallen aan de andere kant van haar district, gaat ze eraan voorbij dat deze aanvallen ook plaatsgevonden hebben in de regio Shonkray waar haar dorp gelegen is.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing ook terecht gemotiveerd dat: *“Zo beweert u deel uit te maken van de bekende Safi stam maar u kan het CGVS nauwelijks informatie verschaffen over deze stam. U lijkt enkel te weten dat het inderdaad een grote stam betreft binnen de Pashtoe-gemeenschap maar heeft geen idee tot welke substam of clan u dan wel zou behoren. U heeft hier naar eigen zeggen geen kennis over (CGVS, p. 5). Dit bleek ook later tijdens het persoonlijke onderhoud toen het CGVS u confronteerde met de namen van verschillende bekende clans binnen de Safi stam. Gurbuz, Meshud en Wazir deden helemaal geen belletje rinkelen bij u (“Wat zijn het?”). Wanneer het CGVS vervolgens aangeeft dat het hier gaat om namen van voornamelijk substammen binnen de Safi-stam en dat het merkwaardig is dat u er nog nooit van zou gehoord hebben, bevestigt u enkel dat u er geen informatie over heeft (CGVS, p. 12 + landeninformatie, document 1). De vaststelling dat u geen bijkomende uitleg kan verschaffen, mag enigszins verbazen aangezien de Afghaanse samenleving in praktijk nog steeds bijzonder tribaal is. In regel identificeren Afghanen, en zeker de Pashtoencultuur, zich met hun stam en vallen Afghanen binnen éénzelfde stam sterk terug op elkaar.”*

De Raad wijst er nog op dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde vaagheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat geen geloof gehecht kan worden aan de verklaring van de verzoekende partij afkomstig te zijn uit het dorp Gargo, regio Shonkray, behorend tot het district Sarkani (Sarkano) gelegen in de provincie Kunar.

De Raad kan, in navolging van de verwerende partij, na grondige lezing van het administratief dossier – het geheel van de verklaringen en landeninformatie in acht genomen –, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Gargo, regio Shonkray, behorend tot het district Sarkani (Sarkano) gelegen in de provincie Kunar.

Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde regio van herkomst, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten van de verzoekende partij, daar deze onlosmakelijk met haar beweerde plaats van herkomst zijn verbonden. Het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de verwerende partij, kan verder bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. De verzoekende partij slaagt er middels haar verzoekschrift niet in om de vaststellingen van de verwerende partij te verklaren of in een ander daglicht te plaatsen.

Bijgevolg is niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan:

“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

7.2. Gelet op het ongeloofwaardig karakter van haar vluchtmotieven en vluchtrelaas kan de verzoekende partij zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

7.3. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit niet volstaan.

In artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet wordt immers uitdrukkelijk gesteld dat er geen behoefte aan bescherming bestaat indien de verzoeker om internationale bescherming in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Uit een samenlezing van artikel 48/4 en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat een beoordeling per regio van de veiligheidssituatie vereist is om het risico te kunnen inschatten. In dit verband wijst de Raad er nog op dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid op het Afghaanse grondgebied, een reëel risico zou lopen op de in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag de verwerende partij dan ook verlangen dat verzoeker verklaringen en documentatie ter staving van zijn nationaliteit, identiteit, inclusief zijn geboorteplaats en “*land(en) en plaats(en) van eerder verblijf*” voorlegt. De verplichting om mee te werken aan de vaststelling van de plaatsen van eerder verblijf, houdt niet in dat verzoeker het bewijs moet leveren “*recent en rechtstreeks*” uit een bepaalde regio te komen alvorens hij in een lidstaat zijn verzoek om internationale bescherming indient. Wel kan van de verzoekende partij worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar geboorteplaats en haar verschillende verblijfplaatsen in Afghanistan, zowel de eerdere als de laatste verblijfplaatsen, zodat de werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald.

Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar de verzoekende partij de bron van het risico op ernstige schade situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is het dan ook essentieel dat de verzoekende partij om internationale bescherming haar herkomst uit de regio, waar zij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen, aannemelijk maakt.

De verzoekende partij verklaart te zijn geboren in het dorp Gargo, regio Shonkray, behorend tot het district Sarkani (Sarkano) gelegen in de provincie Kunar en aldaar te hebben gewoond tot aan haar vertrek uit Afghanistan.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Gargo, regio Shonkray, behorend tot het district Sarkani (Sarkano) gelegen in de provincie Kunar. Gelet op dit feit, maakt de verzoekende partij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verder maakt de verzoekende partij ook niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waarvoor, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waarvoor, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat de verzoekende partij hierin manifest faalt.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van de verzoekende partij voor haar komst naar België, over haar reële problemen, netwerk en situatie en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.4. Gelet op het voormelde toont de verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS